

РЕШЕНИЕ

№ 5759

гр. София, 13.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 27.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **3952** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба от В. В. С. срещу Заповед №ЗД/Д-С-КС-044/25.03.2021г. на Директор Дирекция „Социално подпомагане“ К. село, СО, с която детето В. В. В. е настанена в семейството на неговата баба М. Ц. С., на основание чл. 26, ал.1 във връзка с чл. 25, ал.1, т.1 и т. 4 от Закона за закрила на детето /ЗЗДет/.

С жалбата се иска отмяна на заповедта, като се сочи, че посочените мотиви, свързани с нейното заболяване не представляват такива за издаване на заповедта.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателката се явява лично и поддържа жалбата, като моли същата да бъде уважена.

Останалите страни не се явяват и не заявяват становище по спора.

Съдът, на база данните по делото и събраните доказателства, установи следното:

С оспорената заповед, е наредено, на основание чл. 26, ал.1 във връзка с чл. 25, ал.1, т. 2 и т.4, детето В. В. да бъде настанена, считано от датата на издаване на заповедта – 25.03.2021г., в семейството на неговата баба М. С. до произнасяне на съда по чл. 28 от Закона за закрила на детето или до промяна на обстоятелствата.

В мотивите на заповедта се сочи, че отдел „Закрила на детето“ работи по случая с малолетната В. от 07.08.2020г. , считано от постъпил сигнал от Софийска районна прокуратура по полицейска преписка, касаещи рисково поведение от страна на майката В. С.. По случая са предприети действия по подпомагане на детето и майката в семейна среда. Бабата е подала сигнал до ОЗД с информация, че детето

живее при нея, поради влошени отношения с майката, като същото се намира там от 05.02.2021г., тъй като се е почувствала застрашена въщи. Направено е социално проучване относно условията за живот при бабата, които са оценени като годни за живеене и грижи. При тези обстоятелства е издадена оспорената заповед на посочените по-горе правни основания.

Според приложения по делото социален доклад от 25.03.2021г. се установява, че органът е възприел детето като такова в риск, считано от 07.08.2020г. Установява се, че основните битови потребности на детето са покривани от майката В.. По информация на бабата по майчина линия, след влошаване на здравословното състояние на майката, грижите е поела нейната баба. Детето е клинично здраво и се развива нормално за възрастта си. Справя се отлично с учебния материал в 18 СУ „У. Г.“. Спокойна и уравновесена, владее реакциите си. Приема специфичното състояние на майка си, като работи с частен психолог. Детето познава баща си, но няма изградена връзка с него. Отглеждана е от майка си с помощта на бабата М. С.. Майката е полагала всички грижи за детето до момента на настъпване на проблеми в здравословното ѝ състояние.

Посочено е, че към момента В. не може да осигури сигурна и безопасна среда за отглеждането и възпитанието на детето поради психично заболяване, за което е необходимо да приема медикаменти. Посочено е, че по последва информация, същата към момента на издаване на заповедта не ги приема.

Детето е емоционално привързано към майка си и баба си.

Майката има желание да общува с детето, като изразява желание да ползва съответните социални услуги. В. следи учебния процес на детето и е полагала в същия. Приета е за отговорен родител, осигурил достатъчна материална и битова база за добър живот на детето. Не се спори, че към момента, когато бащата на детето е живял в семейството, същият се е дезинтересирал от детето, което и то потвърждава. Към момента живеят разделено, като не поддържат връзка, вкл. емоционална. Към момента на проверката в жилището, обитавано от майката, се установява, че се извършват ремонтни дейности, но на детето е осигурена самостоятелна стая с всичко необходимо. Жилището е собственост на майката, като няма данни, преди заболяването си, да е имала затруднения с поддръжката му.

Към момента на изготвяне на доклада, майката е безработна, като е сменила около 2 работи за последните 2 месеца.

Майката е в добро физическо здраве – не употребява алкохол, не пуши, няма индикация за употреба на други вещества. Майката е била принудително настанена в ЦПЗ „Н. Ш.“, поради отключен психически проблем. Към момента на доклада, същата представя бележки от психиатър, доказващи посещение на същия и лечение.

Направени са изводи, че детето доброволно е напуснало дома на майка си, поради липса на адекватни грижи, както и че тя не оценява ситуацията и поведението си. Майката се нуждае от редовни консултации и лечение със специалисти, което близките ѝ не можели да гарантират, тъй като не ги допуска до себе си. С поведението си предизвиква дискомфорт у детето. С оглед горното и при положителна оценка относно състоянието на дома и възможността за грижи у бабата, са дадени препоръки за настаняване на детето при нея, което е и сторено с оспорената заповед.

Установява се, че в СРП е образувана прокурорска преписка от 20.07.2020г. по повод възникнал инцидент с майката и жалбоподателка В. С.. Към този момент същата е насочена за принудително лечение по реда на ЗНЗ към ЦПЗ „Н. Ш.“.

Съгласно приложената епикриза, лицето е получило психотичен епизод, като се установява, че няма данни за предходни такива прояви, както и последващи, вкл. диспансеризация в което и да е подобно лечебно заведение. На 19.08.2020г. е изписана с указание за медикаментозно лечение.

По данни на майката в хода на делото, детето се е върнало да живее при нея. Към 10.06.2021г. е проведен разговор от социален служител с детето В., което е заявило желание да живее при майка си и да следи провежданото ѝ лечение чрез приемане на медикаменти. Изготвен е социален доклад от 27.07.2021г., в който също се установява, че се касае за преходно заболяване, което е под режима и контролирано от медикаменти. Приложени са медицински експертизи, които установяват, че С. е апсихотична, както и че активно посещава психиатри и спазва лечението си. Направен е извод, че поведението ѝ е напълно контролирано и не представлява опасност за детето.

Установява се, че по описа на СРС е образувано и се води гражданско дело №23597/2021г., 1179ти състав, заведено от ДСП С. с искане за настаняване на детето при неговата баба М. С.. Същото е било обявено за решаване, но съдията е изчаквал решение по настоящото производство. След установяване на факта, че детето се е върнало и живее при майка си, делото е възобновено и насрочено за разглеждане в следващо заседание.

При така установеното от фактическа страна, от правна съдът приема следното:

Заповедта е издадена от компетентен орган, в рамките на неговите правомощия.

Същата съдържа формално мотиви и диспозитив, но същите са бланкетни, недоказани и при липсваща установена връзка с разпоредените в диспозитива последици.

Заповедта е издадена и при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, както и при неизясняване на релевантни факти.

Посочените правни основания за издаването ѝ не съответстват на тези, които органът следва да приложи при установяване на предпоставките за издаване на заповед от типа на оспорената.

На първо място, както се посочи, мотивите на заповедта са бланкетни. Посочена е случката от 20.07.2020г. и образуваната въз основа на нея прокурорска преписка. Не става ясно какви точно мерки са предприети, считано от тази дата до датата на издаване на заповедта, което е година и половина след това. Сочи се, че детето е отишло да живее при своята баба на 05.02.2021г., но липсва каквато и да е проверка, респ. обосноваване на връзката с предходния инцидент от 20.07.2021г. Няма данни да е извършена и проверка на здравословното състояние на майката към 25.03.2021г., към която дата е изготвен социалния доклад и съответно е издадена заповедта. Не са снети нейни показания, не е проследено развитието на заболяването, респ. лечението. Не е направена проверка при лекуващото заведение, респ. лекуващ лекар относно състоянието на лицето към момента.

В случай, че това беше направено, щеше да се установи, че лицето е преживяло еднократен психотичен епизод, който на първо място, е лечим, а на второ – се спазва лечението от страна на пациента. Органът не е установил и че лицето е със стабилен психически статус към момента на издаване на заповедта, както и че не е имало предходни и последващи кризи, не е била и не е диспансеризирана като психично

болна в нито едно лечебно заведение в страната, респ. че е годно да полага адекватни грижи за детето. На практика органът се позовава на установено година и половина по-рано еднократно психотично състояние, като издава оспорената заповед именно при мотиви, касаещи това състояние, което не е актуално към момента на издаването ѝ.

На следващо място, правното основание за издаване на заповед от типа на оспорената е разпоредбата на чл. 27 от ЗЗдет. Съгласно същата, съответният административен орган издава заповед за установяване на временна мярка за закрила на детето, една от които е настаняване при член на семейството. Разпоредбата на чл. 26 визира настаняването на детето извън семейството от съда, а не от органа. Изр. второ на същата предписва като превенция опция за органа да издаде такава временна, до произнасянето от съда, който същият следва да сезира в едномесечен срок от издаване на заповедта. Именно поради това, настоящият съд намира, че липсва обвързаност на районния съд по образуваното гражданско дело спрямо настоящото производство. Напротив, в хода на гражданското производство следва да бъдат съобразени всички относими факти и обстоятелства от обективен и субективен характер, с оглед интереса на детето, за да се установи дали е нужна и адекватна приложената мярка за закрила на детето по принцип. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 27а, ал.7 от ЗЗдет. Издадената заповед по административен ред има временен и превантивен характер и разглеждането на законосъобразността ѝ е именно в този аспект и не обвързва гражданския съд да извърши обхватна проверка на всички обстоятелства, а не само на тези, обосноваващи заповедта.

Не се доказаха в конкретния случай и другите две посочени от органа правни основания, а именно – тези на чл. 25, ал.1, т.2 и т.4 от ЗЗдет. Разпоредбата на т. 2 предвижда прилагане на мярката, когато се касае за дете, чиито родители, настойници или попечители без основателна причина трайно не полагат грижи за детето; а т. 4 визира дете, което е жертва на насилие в семейството и съществува сериозна опасност от увреждане на неговото физическо, психическо, нравствено, интелектуално и социално развитие.

От социалните доклади, изготвени от служители при органа се установява, че с изключение на психотичния инцидент, настъпил година и повече по-рано от издадената заповед, майката на детето се е грижила за него, въпреки че е сама, адекватно и качествено. Следващото предложение визира случаи, когато детето е жертва на насилие, каквито данни изобщо липсват по преписката и в заповедта.

По изложените съображения, заповедта следва да бъде отменена, като издадена при липса на фактически и законови предпоставки.

Воден от горното, на основание чл. 172, ал.2, предл. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло Заповед №ЗД/Д-С-КС-044/25.03.2021г. на Директор Дирекция „Социално подпомагане“ К. село, СО, с която детето В. В. В. е настанена в семейството на неговата баба М. Ц. С., на основание чл. 26, ал.1 във връзка с чл. 25, ал.1, т.1 и т. 4 от Закона за закрила на детето /ЗЗДет/.

Решението подлежи на оспорване в 14-дневен срок от връчването му на страните пред ВАС.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: